

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

Eu sunt Cel ce sunt. Bat cu toiagul, bat să Mi se deschidă și intru în cetatea cuvântului Meu pe pământul român, iar toiagul Meu este cuvântul.

Hristos a înviat! Pace peste țară! Pace peste cetatea cuvântului Meu! Pace peste inimile iubitoare de Dumnezeu și de pace!

O, pace ție, țară română, țara Mea cea de azi! Pace pentru venirea Mea de la Tatăl cuvânt pe meleagul tău! O, e zi cu ceață groasă această zi, a treia zi de duminică de după praznicul învierii Mele, iar tu mergi astăzi să tragi la sorți pentru un nou cârmaci peste țară, după ce rânduri-rânduri s-a tot tras sorți vreme de treizeci și cinci de ani, de când Eu, Domnul, am rupt piedica și ți-am făcut cale spre un nou început cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu pe mai departe iar și iar, dar de atunci și până azi partidul roșu, care a pus mâna pe cârmă stă în față și se vrea pe sine pe mai departe hotărâtor și strânge rândurile mereu ca să nu-și piardă întâietatea, o, și te ține din mers, țara Mea, iar azi s-a făcut chemare ca să te duci să-ți arăți alegerea, și iată ce spun Eu, Domnul Dumnezeuul tău: Nu tu, o, nu tu alegi, ci ei aleg, ei se aleg, căci dacă ar alege poporul nu i-ar mai cere cum să aleagă și pe cine să aleagă și s-ar uita fiecare cum să aleagă pe cel ce va sta la cârmă, dar iată, este altfel. Așadar, nu se vrea înnoirea, nu încape, nu dau voie celui mai bun, nu le trebuie celor mai mari, de treizeci și cinci de ani mari, o, nu le trebuie înnoire, nu schimbare în bine, ci numai binele lor, căci ei sug vloga supușilor și se simt bine mari și tari și nu iubesc lumina și nici adevărul lucrurilor, și zilnic spun minciună peste adevăr și n-au teamă de judecata faptelor lor, iar Eu, Domnul, le spun lor acum așa:

Voi, cei care stați mari de treizeci și cinci de ani peste români ca să nu vă pierdeți întâietatea, iată-Mă cuvânt față în față cu voi în ziua aceasta de sorți pentru țară, căci am bătut cu toiagul ca să-Mi deschideți să intru și să vă grăiesc, și v-am arătat pe cel ce avea să facă bine cârmuirea în vremea aceasta grea de peste tot, și am voit să fac bine peste țară și peste voi.

V-am spus și v-am rugat să luați din cer sfat și să-l urmați, ca să vă fie bine și vouă și să nu cădeți în jos, ci să rămâneți prin ascultare și prin aplecare, dar v-ați îndărătnicit și n-ați luat în seamă cuvântul lui Dumnezeu, Care veghează de la mijloc peste această țară, țara venirii Domnului cuvânt pe pământ în acest timp, căci vremea este grea și trebuie veghe bună să fie, dar lăcomia voastră de putere a dat tot binele la o parte și ați lucrat rău pe vreme rea, o, și ce măreție s-ar fi coborât de la Dumnezeu peste această țară dacă ar fi fost primire pentru vestea cea din cer ca să fie lucrată, iar voi ați fi rămas prin ascultare de Dumnezeu, fiilor, dar iată, v-ați încăpățânat să lucrați voi, să puneți voi cârmaci după cum vă aranjează pe voi, o, și n-ați avut milă și drag de țară și de popor iar și iar pentru a câta oară de când vă țineți pe scaune ca să nu cădeți de pe ele.

Am avut grijă din cer și am venit să vă fac cunoscut cu amănuntul ca să așezați un fiu vrednic pentru slava acestui neam înaintea popoarelor. O, n-ați avut aplecare, și nu se poate grai adevărul nici măcar între voi și voi, și se văd lucrarea și cuvintele mincinoase, și numai strâmb merg toate și se lărgește prăpastia în care dați să împingeți acest popor, și e jale în cer și Îl doare pe Dumnezeu pentru acest neam căzut în robie sub mâna voastră rece pentru El.

Merg românii la sorți pentru țară și nu știu ce să facă pentru ei, bieții de ei. De jumătate de an e hărțuit acest popor și e batjocorit de puteri vrăjmașe cu chip de binefăcători, și n-a fost veghe la hotare așa cum trebuia să fie, o, că nu mai este veghe peste țară. Iată, veți pierde și voi, căci nu v-ați aplecat ca să reparăm ceea ce este rău, iar poporul român e amețit de tot, și nu mai este cel care să-i spună să nu greșescă iar și iar, căci timpul e cu ceață mare, e cu minciună, e cu rătăcire multă, iar Eu, Domnul, stau de veghe de deasupra cu puterile cerești și dau să opresc stricăciunea pe care ați pus-o la cale cu atâta duh de prostie și de lipsă de veghe, o, că prea rătăciți, prea dați cale ușurătății voastre dacă n-aveți iubire pentru țară și neam.

Am privit la voi de aproape și nu dați să îmbrățișați binele care s-ar mai putea ivi și să se mai repare mersul cel atât de rău al lucrurilor și al pierderilor multe. O, până când? Vine judecata faptelor. Nu vă temeți? O, temeți-vă de rodul cel rău al duhului prostiei, dar mai mult temeți-vă de Dumnezeu, că iată, vă faceți rost de dureri, de rodul cel rău al planurilor voastre potrivnice binelui acestui neam, care are de sus Păstor pe Dumnezeu Cuvântul de mai bine de șaptezeci de ani, căci așa îi este alegerea cea de la Dumnezeu. Așadar, Eu, Iisus Hristos, stau de veghe și vă aduc aceasta de știre și vă îndemn să învățați să ascultați de Dumnezeu când El vine spre voi ca să vă arate calea. Luați aminte măcar de acum, luați aminte, ca să nu vină pe neștire dureri peste voi și peste țară. Amin.

Acum, pace ție, popor al cuvântului Meu, căci sunt cu nevăzutele facerii lui Dumnezeu deasupra și cu zile de praznic desprinse din minunea cea de acum două mii de ani a crucii și învierii Mele, iar în această duminică rostim Hristos a înviat! cu mironosițele care au mers pe urma crucii Mele, și apoi a ridicării Mele dintre cei morți, și care au rostit peste pământ vestea cea mare pentru întâia oară: *Hristos a înviat!*

Iată masă de cuvânt și adunare cerească a martorilor învierii Mele, femeile mironosițe, ucenicii Mei de atunci, mama Mea Fecioara și toți iubitorii Mei cu care am petrecut trei ani și jumătate de mărturii doveditoare ale adevărului lui Iisus Hristos pe pământ între oameni.

O, iubiți mângâietori ai Mei atunci, faceți-vă mângâiere și acum, că Mi-e dor de mângâieri, Mi-e dor de șapte mii de ani, căci omul cel de la început și cel de la mijloc și, iată, cel de la sfârșit nu mai are vreme pentru durerile Mele de la El, iar durerea caută mângâiere, caută alin. Erați fără mângâiere acum două mii de ani din pricina crucii Mele, dar Eu M-am ridicat și am înviat și am căutat după voi ca să vă dau mângâiere și v-am dat, și multă v-am dat și v-am spus: pace vouă!

Vă iau acum cu Mine întru venirea Mea cuvânt pe pământ și vă port în slava venirii Mele și Ne așezăm acum la masă cu martorii Mei cei de azi, cu cei care cred fără să vadă cele ce ați văzut voi, iar aceasta îi ridică mai mari ca pe voi și sunt așteptați de voi pentru plata cea de la capătul răbdării sfinților, iar Eu și ei aceasta lucrăm acum, și pregătim zi de mare amintire a cerului pe pământ cu lucrările sale și vor fi ei martori ai venirii Mele cuvânt spre oameni în vremea aceasta a Mea cu ei, și mari se cheamă ei întru împărăția Mea, din pricina credinței lor pentru venirea Mea cea tainică acum la români, o, și numai mângâieri pregătim Noi și ei, numai alin ceresc, o, iubiților, iar la masa de azi sunt pomeniți și chemați toți cei adormiți de la Adam și până azi și stau acum aceștia la masa mângâierii pentru Noi și pentru ei, și hai, hai să ne împărțim unii altora duhul mângâierii, o iubiților.

— *O, Doamne, suntem toți întru venirea Ta, și e mare această plată pentru noi, Iisuse Doamne! Te mângâiem cu cuvintele duhului, cu durerile care s-au schimbat în mângâieri peste noi acum două mii de ani, iar în vremea aceasta de sfârșit iară suntem cu Tine în lucrare și-Ți suntem martori, Doamne, și-Ți alinăm lacrima usturândă care-Ți curge pentru țara Ta de venire și pentru poporul care nu știe ce să facă din pricina lipsei strajei de peste el, o, că nu mai este strajă peste țară, Doamne, dar Tu ești Cel ce vii și veghezi Tu, și ai în lucrarea veghii pe mama Ta Fecioara, plină de dor și milă, plină de grijă de mamă pentru*

țara Ta de venire cuvânt pe pământ. Ne dorim mângâierea Ta să-Ți fim, o, că ne doare cu Tine, Doamne. Suntem ucenicii și ucenițele crucii Tale și-Ți suntem martori și însoțitori și sprijinim lucrarea Ta de azi, și ca și atunci Te mărturisim, o, Doamne.

— Iar eu, mama Ta, Fiule al meu, rămân la veghea cea de mamă peste țara română și împrăști mângâieri, și tainic lucrăm, o, și e dulce ziua aceasta de pomenire pentru Noi și pentru cei adormiți laolaltă cu Noi înaintea Ta, Fiule scump Iisus. Iar tu, scumpă țară a Fiului meu, ridică-te din sângele tău și ia de la Duhul Sfânt Mângâietorul, Care-ți șoptește tainic: Scoală-te, te cheamă Domnul!

— O, iubii Mei cu care Mă port pe deasupra pe aripile puterilor cerești, o, scumpii Mei cei de acum două mii de ani, așezăm mângâieri tainice în ziua aceasta, căci dorul ne aduce nădejde pentru bucurii, și hai să-L rugăm pe Tatăl și să-I spunem laolaltă toți: Tată, o, Tată, ai grijă de România, de soarta ei cea de după această zi de tragere la sorți pentru mersul ei pe mai departe! Nu lăsa vrăjmașii și hrăpăreții de pe margini să pună sub picioarele lor soarta acestui neam! Amin.

Iar voi, fiilor străjeri peste cetatea cuvântului Meu și peste venirea Mea la voi cu masă de cuvânt, o, stați sub acoperământul puterilor cerești cu care Mă port pe deasupra ca să vin, iar nădejdea să n-o slăbiți. Lăsați mângâierea Duhului Sfânt să vă cuprindă și să vă lucreze, fiilor. Sunteți puțini sub lucrul cel greu încă pentru gătirea grădinii de la Maluri, dar nu uitați așteptarea celor din cer, dar și a celor de pe pământ care așteaptă bucuria sărbătorii, iar voi prindeți puteri din mers și zburăți, fiilor, pe deasupra lucrărilor de lucrat și de terminat, o, că grea e așteptarea! Așadar, păstrați pe Duhul Cel Mângâietor peste voi și între voi, și numai da să aveți în minte și pe limbă, căci cu Noi toate sunt da.

Fiți una în toate lucrările de lucrat, fiți una și dăruți-vă pentru toată lucrarea și ajutarea, ca să vină Duhul Sfânt să lucreze El, fiilor, căci voi sunteți puțini și trebuie grăbită sosirea sărbătorii, și toate trebuie să fie încheiate cu totul, căci lucrul lăsat neterminat așteaptă mult apoi, și voi știți bine aceasta, iar la Domnul toate sunt întregi și n-au știrbitură, și așa să fie și la voi toate, fiilor. Binecuvântată să fie truda voastră, o, și vom sărbători apoi pe românește ființa acestei grădini și va rămâne bucuria ei peste pământ mărturisind. Amin.

Pace vouă la masa pomenirii de azi, fiilor! Straturi straturi sufletele toate, toate, de la facere și până azi stau la masa pomenirii de azi pentru ei, în duminica a treia de după învierea Mea, când mironosițele Mele au împărțit vestea cea îmbucurătoare pentru cei credincioși, și cea îndurerată pentru necredincioșii de atunci, o, fiilor, și au împărțit ele în lung și în lat cuvântul cel mărturisitor peste margini și peste timp, de atunci și până azi. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

21-04/04-05-2025